

Р Е Ш Е Н И Е

№..... 2021 г.

гр. Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Варна, VII състав, в публично заседание на тринадесети септември две хиляди двадесет и първа година в състав:

Административен съдия: ЙОРДАН ДИМОВ

при секретаря Деница Кръстева

като разгледа докладваното от съдия Йордан Димов

адм. дело № 1336 по описа на съда за 2021 г.,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на С.Ц.С. ***, срещу решение изх. № 1100/02.06.2021 г. на Изпълнителния директор на „Транспортно строителство и възстановяване“ ЕАД /„ТСВ“ ЕАД/, гр. София, с което е отказано предоставянето на поисканата със заявление вх. № 3154/05.11.2020 г. информация.

Твърди се незаконосъобразност на оспореното решение поради постановяването му в противоречие на материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Сочи се, че исканата информация, касаеща процедура за избор по възлагане на проектирането и удълбочаването на Канал 1 и Канал 2 на Пристанище Варна, справка за договорите с подизпълнители и копия от самите договори, е обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Според жалбоподателя исканата информация не представлява търговска тайна и предоставянето ѝ не би могло да доведе до нелоялна конкуренция между търговци. Сочи се, че в случая е налице законова презумпция за наличие на надделяващ обществен интерес по отношение на исканата информация. Отправеното искане е за отмяна на обжалваното решение и за задължаване на административния орган да предостави исканата информация в посочената в заявлението форма, както и за присъждане на направените разноски за държавна такса в размер на 10 лева.

В депозираните писмени бележки жалбата се поддържа изцяло по съображения за неоторване от страна на административния орган на презумпцията за наличие на надделяващ обществен интерес.

Ответната страна – Изпълнителен директор на „Транспортно строителство и възстановяване“ ЕАД, гр. София, чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли за нейното отхвърляне. Подробни аргументи за законосъобразност на обжалваното решение и за неоснователност на жалбата са развити в писмено становище към придружителното писмо, с което жалбата е изпратена до съда, както и в депозирана по делото писмена защита.

Жалбата е подадена от легитимиран субект – адресат на оспорения административен акт, при наличие на правен интерес, в законоустановения срок и пред надлежния съд, поради което е процесуално допустима и се дължи разглеждането ѝ по същество.

След преценка на събраните в производството доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази възраженията и доводите на страните съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление за предоставяне на достъп до обществена информация вх. № 3154/05.11.2020 г. С.Ц.С. е поискал от Изпълнителния директор на „ТСВ“ ЕАД гр. София достъп до следната обществена информация:

1. справка за договорите, сключени във връзка със споразумение, между Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ и „Транспортно и строително възстановяване“ ЕАД от 01.10.2019 г. с предмет: „Проектиране и удълбочаване на Канал 1 и Канал 2 Пристанище Варна-инженеринг“, с посочени следните данни: номер на договор, дата на сключване, страни по договора, предмет на договора, стойност на договора, срок на договора;

2. справка, съдържаща информация за избраната процедура по възлагане на проектирането и удълбочаването на Канал 1 и Канал 2 на Пристанище Варна – копия от документите, съставени във връзка с избора на цитираната процедура;

3. пълни копия от договорите, сключени във връзка със споразумение между Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ и „Транспортно и строително възстановяване“ ЕАД от 01.10.2019 г. с предмет: „Проектиране и удълбочаване на Канал 1 и Канал 2 Пристанище Варна-инженеринг“.

Във връзка със заявлението е постановено оспореното решение, с което Изпълнителният директор на „ТСВ“ ЕАД е отказал предоставянето на достъп до исканата информация и документи на основание чл. 37, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ поради това, че същите представляват търговска тайна на дружеството, разкриването на която би довело до нелоялна конкуренция и труднопоправими вреди за дружеството и положението му на пазара и не е налице надделяващ обществен интерес. На основание чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ в решението е посочено, че между „ТСВ“ ЕАД и ДП „Пристанищна инфраструктура“ има сключен договор с предмет: „Проектиране и удълбочаване на Канал 1 и Канал 2 Пристанище Варна-инженеринг“, с изх. № 50-1/01.10.2019 г. на „ТСВ“ ЕАД. Посочено е, че сключването на договора е въз основа на чл. 115, ал. 1, т. 5, буква „в“ от ЗОП, като не може да бъде предоставена справка, съдържаща информация за избраната процедура по възлагане на проектирането и удълбочаването на Канал 1 и Канал 2 на Пристанище Варна или копия от документите, съставени във връзка с избора на цитираната процедура, тъй като по посочената процедура „ТСВ“ ЕАД е изпълнител и документите се намират само у възложителя ДП „Пристанищна инфраструктура“.

Отказът е мотивиран с обстоятелството, че поисканата от С.Ц.С. със заявление вх. № 3154/05.11.2020 г. обществена информация представлява търговска тайна, както и с липсата на надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Посочено е, че информацията, свързана с контрагенти, страни по договори, предмет на договори, стойности на договори, срокове на договори и дати на сключване на договори, представлява за „ТСВ“ ЕАД търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци по смисъла на чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ. В обстоятелствената част на обжалваното решение се сочи, че заявителят осъществява търговска дейност с фирма ЕТ „Център за медийни стратегии – С.С.“, чийто предмет на дейност е сходен с част от предмета на дейност на „ТСВ“ ЕАД. Съгласно мотивите на оспорения акт, с оглед на това обстоятелство и предвид липсата на заявена цел за предоставяне на исканата информация се създава основателно предположение, че информацията се търси с оглед факта, че двете фирми се явяват конкуренти на пазара и придобиването на такава информация цели засилването на позициите на едноличния търговец и ще допринесе за проблеми и вреди за „ТСВ“ ЕАД при изготвянето на оферти, договарянето с контрагенти, предлагането на конкурентни цени и др. подобни. Като допълнителен аргумент за постановения отказ е посочено членството на заявителя в Сдружение с нестопанска цел „Про веритас“, в което членуват две физически лица, които са съдружници в търговски дружества, имащи сходен предмет на дейност с този на „ТСВ“ ЕАД. Според издателя на обжалваното решение в случая не е налице надделяващ обществен интерес, а интерес, касаещ нелоялна конкуренция, целящ разкриването на конкуренти и насочен към изместването на дружеството от пазара. Изложени са съображения, че искането за предоставяне на пълни копия от договорите противоречи на

ЗДОИ, съгласно който обект на искането може да бъде информация, но не и самият документ, в който тя е обективирана.

При извършване на задължителната проверка по чл. 168, ал. 1 АПК, съдът констатира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в чл. 38 от ЗДОИ, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

По отношение на съответствието на акта с материалноправните разпоредби съдът съобрази следното:

Между страните по делото не се спори, че едноличен собственик на капитала на „ТСВ“ ЕАД е държавата чрез Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Безспорен между участниците в съдебния процес е и фактът, че Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ управлява инфраструктурата на пристанищата за обществен транспорт с национално значение и предоставя услуги по управление на трафика и информационно обслужване на корабоплаването, като същото е на бюджетна издръжка и средствата, които разходва по проекти и споразумения, са бюджетни, т.е. публични средства. Оттук следва, че както ДП „Пристанищна инфраструктура“, така и „ТСВ“ ЕАД са публичноправни организации по смисъла на § 1, т. 4, буква „а“ и буква „в“ от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗДОИ, във връзка с чл. 5, ал. 2, т. 4 от Закона за обществените поръчки – тъй като са обект на управленски контрол от страна на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, имащ качеството на възложител. Налага се извод, че „ТСВ“ ЕАД и ДП „Пристанищна инфраструктура“ са задължени субекти по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ.

Поисканата със заявлението на С.С. информация е обществена съгласно легалната дефиниция на това понятие, дадена в чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ, тъй като предвид притежаването на 100 % от капитала на „ТСВ“ ЕАД от държавата и с оглед бюджетната издръжка на ДП „Пристанищна инфраструктура“, както и доколкото същата касае изразходване на публични държавни средства от двата задължени субекта, тя се определя като свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

В разглеждания случай посоченото от органа правно основание за постановения отказ да бъде предоставена поисканата от заявителя обществена информация е чл. 37, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ. Според първата от цитираните разпоредби основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по [чл. 13, ал. 2](#). В чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ е регламентирано, че информацията, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Легално определение на понятието „надделяващ обществен интерес“ се съдържа в § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, според която правна норма такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на

прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Съгласно § 1, т. 5, изречение първо от ДР на ЗДОИ не представляват „производствена или търговска тайна“ факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. В изречение второ, буква „е“ на същата допълнителна разпоредба на ЗДОИ е въведена оборима презумпция за наличие на обществен интерес, когато информацията е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3.

Анализът на цитираните разпоредби сочи, че за постановяване на законосъобразен отказ на посочените в обжалваното решение правни основания следва органът по чл. 28 от ЗДОИ да установи кумулативното наличие на две положителни и една отрицателна предпоставки. Първата положителна предпоставка е исканата информацията да представлява търговска тайна, а втората – предоставянето или разпространяването на тази информация да води до нелоялна конкуренция между търговци. Отрицателната предпоставка се състои в установяване на липса на надделяващ обществен интерес от предоставяне на информацията.

От изброените в заявлението на С.С. документи е видно, че поисканата с него обществена информация не представлява търговска тайна предвид бюджетната издръжка на ДП „Пристанищна инфраструктура“ и управляването от двата задължени субекта по ЗДОИ държавно имущество, включително публични средства. В оспореното решение не са изложени факти, установяващи, че информацията представлява търговска тайна и предоставянето ѝ или разпространяването ѝ би довело до нелоялна конкуренция между търговци.

Легална дефиниция на понятието „производствена или търговска тайна“ се съдържа в § 1, т. 9 от ДР на Закона за защита на конкуренцията /ЗЗК/, според която това са факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, за което те са взели необходимите мерки. Следователно законът изисква правоимащите да са въвели ограничителен режим на достъп и използване на информацията от тази категория. Трайна и непротиворечива е практиката на ВАС, че за да се приеме, че дадена информация представлява търговска тайна, преди всичко следва да се установи кои са конкретните факти, информация, решения и данни, до които предприятието /правоимащото лице/ е установило ограничен достъп и защита, както и кръгът на лицата, които имат право на достъп и използване на такава информация. В случая ответният административен орган не е установил кои конкретни факти са търговска тайна на „ТСВ“ ЕАД, а още по-малко, че това са именно поисканите със заявлението от С. данни. ВАС е последователен в практиката си, че е недопустимо включването на цялата информация на дружеството в понятието „производствената/търговска тайна“, тъй като това води до невъзможност да се приеме, че конфиденциалната информация е надлежно определена и отделена от останалата информация. Ето защо, в случая не може да се приеме, че поисканата от жалбоподателя обществена информация представлява търговска тайна на „ТСВ“ ЕАД.

Освен това, дори информацията, до която се иска да бъде предоставен достъп, да представляваше търговска тайна, по делото не е установено, че предоставянето ѝ би довело до нелоялна конкуренция между търговци. Изложените в оспорения индивидуален административен акт мотиви, че заявителят или близки до него лица са

конкуренти на „ТСВ“ ЕАД и с предоставянето на информацията се цели не информираност относно дейността на задължения по ЗДОИ субект, а изместването на дружеството от пазара, са неоснователни. Нелоялна конкуренция по смисъла на чл. 29 от ЗЗК може да е всяко действие или бездействие при осъществяване на стопанска дейност, което е в противоречие с добросъвестната търговска практика и уврежда или може да увреди интересите на конкурентите. Правилото на [чл. 17, ал. 3 от ЗДОИ](#) изисква от задължените субекти по [чл. 3](#), когато отказват достъп до обществена информация на основание [ал. 2](#), да посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговци, което в случая не е направено. От събраните по делото доказателства не се установява наличие на конкуренция между търговци. Посочените в решението интереси на притежавания от жалбоподателя едноличен търговец, както и на трети лица – търговски дружества, участие в които имат, физически лица, съдружници на заявителя в сдружение с нестопанска цел, са хипотетични и неподкрепени с доказателства.

На следващо място, неправилно в заповедта е прието, че не е налице и надделяващ обществен интерес. Както бе отбелязано, в случая последният се предполага на основание § 1, т. 5, буква „е“ от ДР на ЗДОИ. С цитираната норма е създадена оборима презумпция, че в тези случаи е налице надделяващ обществен интерес. Оборимата презумпция има тази правна последица, че обръща тежестта на доказване – не заявителят, а органът следва да установи, че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес. Предвид горното, доводът на ответника, че заявителят е длъжен да докаже наличието на надделяващ обществен интерес, е неоснователен. Налице е безпротиворечива съдебна практика, според която, за да е оборена презумпцията на надделяващ обществен интерес, е необходимо органът да е доказал, че общественият интерес от разкриването не е убедителен и не превишава явно интереса на третата страна от запазване на търговската тайна. Иначе казано, органът трябва да докаже, че неразкриването на информацията балансира обществения интерес от прозрачност и желанието на третата страна да опази търговската тайна. Подобно доказване в случая не е проведено от Изпълнителния директор на „ТСВ“ ЕАД.

Неправилно и в противоречие с идеята и целта на ЗДОИ е въведеното от ответника изискване за посочване от заявителя на конкретна цел за предоставяне на исканата информация и квалифицирането на липсата на такава като основание за постановяване на обжалвания отказ. В ЗДОИ липсва норма, задължаваща заявителя да посочи конкретна цел, във връзка с която иска да му бъде предоставена обществената информация. Напротив, в чл. 17, ал. 1 от ЗДОИ изрично е регламентирано, че достъпът до обществена информация, създавана, получавана или съхранявана във връзка с дейността на задължените субекти по чл. 3, е свободен. Тоест, не е необходимо заявителят да посочва и обосновава конкретна цел на искането си. Освен това, в самия закон е упоменато, че целта на всяко заявление за предоставяне на достъп до обществена информация е съставяне на собствено мнение на заявителя относно дейността на задължените по закона субекти /аргумент от чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ/.

В заключение съдът приема, че с оглед посочените в административния акт правни и фактически основания за издаването му не са налице хипотезите на [чл. 17, ал. 2](#) и [чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ](#) за постановяване на отказ за достъп до обществена информация по заявлението на С.С..

Предвид горните съображения в частта, в която е отказано предоставянето на достъп до поисканата в т. 3 от заявлението информация обжалваното решение е

незаконосъобразно. В посочената част заявителят е поискал предоставянето на пълни копия от договорите, сключени във връзка със споразумение между Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ и „Транспортно и строително възстановяване“ ЕАД от 01.10.2019 г. с предмет: „Проектиране и удълбочаване на Канал 1 и Канал 2 Пристанище Варна-инженеринг“, която информация, съгласно изложените по-горе съображения, е обществена и подлежи на предоставяне по реда на ЗДОИ. Неправилни са изложените в оспорения индивидуален административен акт съображения, че обект на искането, така както е формулирано в заявлението /да се получат копия от договори/, противоречи на ЗДОИ, според който обект на искането може да бъде информация, но не и самият документ, в който тя е обективирана. Според чл. 2, ал. 2 от ЗДОИ, информацията по ал. 1 е обществена независимо от вида на нейния материален носител. Тоест законът поставя знак на равенство между информацията, съдържаща се в даден документ, и самия документ като неин материален носител. Искането на копие от документ е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в него информация, като в този смисъл е трайната съдебна практика. Дали се иска конкретният материален носител на информацията или се иска описателно самата информация, е ирелевантно за дължимостта ѝ. Наред с това, по смисъла на § 1 от ДР на ЗДОИ „материален носител на обществена информация“ е текст, какъвто несъмнено се съдържа в един договор. Материалният носител на информацията, в случая съответният документ, не е нещо, което се иска заради неговия материален субстрат, а заради информацията, която съдържа. С оглед горното административният орган е следвало да се произнесе по редовното заявление за предоставяне на достъп до обществена информация вх. № 3154/05.11.2020 г., подадено от С.Ц.С., в частта по т. 3, а отказът за предоставянето на информация е незаконосъобразен, като преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне, съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Преписката следва да бъде върната и в частта по т. 2 от заявлението, в която се иска предоставянето на копия от документите, съставени във връзка с избора на процедура по възлагане на проектирането и удълбочаването на Канал 1 и Канал 2 на Пристанище Варна. Видно от мотивите на оспореното решение, в тази част Изпълнителният директор на „ТСВ“ ЕАД е изложил мотиви, че не може да предостави поисканата информация, тъй като „ТСВ“ ЕАД е изпълнител по посочената процедура и документите се намират единствено у възложителя ДП „Пристанищна инфраструктура“. Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответно заявлението, като уведомява за това заявителя. В уведомлението задължително се посочват наименованието и адресът на съответния орган или юридическо лице. При това положение, Изпълнителният директор на „ТСВ“ ЕАД е бил длъжен в посочения в цитираната норма срок да препрати заявлението в тази част на ДП „Пристанищна инфраструктура“ за произнасяне, като уведоми заявителя за това, а не да отказва предоставянето на исканата информация. В посочената част решението следва да бъде отменено и преписката да се изпрати на административния орган, който на основание чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ следва да препрати заявление за предоставяне на достъп до обществена информация вх. № 3154/05.11.2020 г., подадено от С.Ц.С., в частта по т. 2, в която е поискано предоставянето на копия от документите, съставени във връзка с избора на процедура по възлагане на проектирането и удълбочаването на Канал 1 и Канал 2 на Пристанище Варна, на органа, разполагащ с тази информация – Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“.

Независимо от изложените в настоящото решение мотиви относно липсата на посочените в решението правни основания по [чл. 17, ал. 2](#) и [чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ](#) за постановяване на отказ за достъп до обществена информация по заявлението на С.С., в частта по т. 1 и т. 2 от заявление за предоставяне на достъп до обществена информация вх. № 3154/05.11.2020 г., в която е поискано предоставяне съответно на справка за договорите, сключени във връзка със споразумение, между Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ и „Транспортно и строително възстановяване“ ЕАД от 01.10.2019 г. с предмет: „Проектиране и удълбочаване на Канал 1 и Канал 2 Пристанище Варна-инженеринг“, с посочени следните данни: номер на договор, дата на сключване, страни по договора, предмет на договора, стойност на договора, срок на договора /т. 1 от заявлението/, и справка, съдържаща информация за избраната процедура по възлагане на проектирането и удълбочаването на Канал 1 и Канал 2 на Пристанище Варна /първата част от т. 2 от заявлението/, постановеният от Изпълнителния директор на „ТСВ“ ЕАД отказ е законосъобразен по съображения, различни от изложените в него. Поисканите в посочените заявления справки не представляват налична информация и се налага да бъдат изготвени допълнително от задължения субект, което не се предвижда от ЗДОИ. Обществената информация следва да е вече създадена или получена във връзка с дейността на задължените субекти по чл. 3 от ЗДОИ и да се съхранява от тях. В разглеждания случай данните в исканата справка се съдържат в договорите и в документите, които задълженият субект трябва да предостави. Постановеният отказ в тази част е законосъобразен, като задълженият субект по ЗДОИ не може да бъде задължаван да систематизира и обработва допълнително наличната при него информация единствено за целите на ЗДОИ. В посочените части оспореното решение е правилно, а жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода на правния спор и своевременно заявеното искане в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски за заплащане на държавна такса в размер на 10 лева, които ответната страна следва да бъде осъдена да му заплати.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение изх. № 1100/02.06.2021 г. на Изпълнителния директор на „Транспортно строителство и възстановяване“ ЕАД, гр. София, в частта, с която е отказано предоставянето на поисканата в т. 3 от заявление за достъп до обществена информация вх. № 3154/05.11.2020 г., подадено от С.Ц.С., информация.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на „Транспортно строителство и възстановяване“ ЕАД, гр. София за ново произнасяне по т. 3 от заявление за достъп до обществена информация вх. № 3154/05.11.2020 г., подадено от С.Ц.С., при съобразяване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите към настоящото съдебно решение.

ОТМЕНЯ решение изх. № 1100/02.06.2021 г. на Изпълнителния директор на „Транспортно строителство и възстановяване“ ЕАД, гр. София, **в частта**, с която е отказано предоставянето на поисканата в т. 2 от заявление за достъп до обществена информация вх. № 3154/05.11.2020 г., подадено от С.Ц.С., информация, представляваща копия от документите, съставени във връзка с избора на процедура по възлагане на проектирането и удълбочаването на Канал 1 и Канал 2 на Пристанище Варна.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на „Транспортно строителство и възстановяване“ ЕАД, гр. София за приемане на действията по чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ по отношение на т. 2 от заявление за достъп до обществена информация вх. № 3154/05.11.2020 г., подадено от С.Ц.С., информация, в частта, в която е поискано предоставяне на копия от документите, съставени във връзка с избора на процедура по възлагане на проектирането и удълбочаването на Канал 1 и Канал 2 на Пристанище Варна, при съобразяване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите към настоящото съдебно решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С.Ц.С. ***, срещу решение изх. № 1100/02.06.2021 г. на Изпълнителния директор на „Транспортно строителство и възстановяване“ ЕАД, гр. София, **в частта**, с която е отказано предоставянето на поисканата в т. 1 и т. 2 от заявление вх. № 3154/05.11.2020 г. информация, представляваща справка за договорите, сключени във връзка със споразумение между Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ и „Транспортно и строително възстановяване“ ЕАД от 01.10.2019 г. с предмет: „Проектиране и удълбочаване на Канал 1 и Канал 2 Пристанище Варна-инженеринг“, с посочени следните данни: номер на договор, дата на сключване, страни по договора, предмет на договора, стойност на договора, срок на договора, и справка, съдържаща информация за избраната процедура по възлагане на проектирането и удълбочаването на Канал 1 и Канал 2 на Пристанище Варна.

ОСЪЖДА „Транспортно строителство и възстановяване“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: -----, да заплати в полза на С.Ц.С. ***, сумата от 10 /десет/ лева, представляваща разноски по делото.

На основание чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация решението не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: